

4. del – Hierearhija zakona – zakon na zemlji

Vir: Pinterest

Uvodna misel So-Avtorja k nadaljevanju

Zelo verjetno je, da ste opazili besedo so-avtor in vas nekako moti. Tudi sam sem potreboval kar nekaj časa, da sem se na njo navadil. Prvič sem jo uporabil pri pisanju esejev. Pa ne zato, ker sem želel ostati anonimen, ampak zato, da bi poudaril pomembnost razumevanja pojma lastnina. Človek v izvornem smislu ni in ne more biti lastnik ničesar. Samo izvorni stvarnik je lastnik vsega, kar obstaja. Človek ima kot so-ustvarjalec samo pravico do uporabe lastnine, to pomeni do oblike lastnine. Zato eseji, ki sem jih napisal niso moje avtorsko delo, ampak so-avtorsko delo. Zato sem so-avtor. Morda se vam to zdi nepomembno, vendar boste le tisti, ki boste globoko razmislili o fenomenu pojma lastnine, lahko doumeli pisanja v tem pravnem delu izobraževalnega kotička.

Življenje je igra

Velikokrat ste slišali nekoga reči: »Življenje je igra,« in prepričan sem, da je redkokdo med bralci takšen, da bi tej trditvi kategorično nasprotoval. To pomeni, da vsak izmed nas igra svojo individualno igro, ki ima vse značilnosti dramske igre ali kakšne druge umetniške igre. Ima svoj naslov. Kaj je naslov vaše življenjske igre? Vaše ime je naslov vaše življenjske igre. Kdo je glavni igralec v tej igri? Vi ste glavni igralci v tej igri. Kdo so gostujoči igralci v tej igri? Vaše žene ali možje, vaši rojenci, mame in očetje, bratje, sestre ... Kdo so statisti? To so ljudje, ki se občasno ali enkratno pojavljajo v vašem življenju. Torej ima vsaka življenjska igra svojo kompozicijo/sestavo/ustroj. Sestavljajo jo različni vrste igralcev, scenarij, scenografija ... Ko se življenjska igra odvija, se piše njena vsebina.

Zato lahko takšni življenjski igri vsakega posameznika rečemo »živa« književna/literarna lastnina oziroma - če ste doumeli pojem lastnine - ji lahko rečemo »živa« književna oblika lastnine ali pravica do uporabe književne lastnine.

Pomislite za trenutek na drevo. Če poenostavimo razmišljanje lahko rečemo, da je drevo sestavljeno iz debla, vej, korenin in listov. Vsak človek je v primerjavi s takšnim drevesom kot posamezen list na tem drevesu. Kot list na drevesu življenja je človek lahko zelo zagrenjen, saj se počuti nepomemben. Je le en list med mnogimi. Niti ni veja niti korenina niti deblo, kaj šele celotno drevo. Zato lahko takšen list zaradi občutka oddvojenosti zbolji in oveni ter na koncu odpade. Vendarle pa je vsak list enkrat in

nepogrešljiv del drevesa, saj celoti daje unikatno/enkratno izkušnjo doživljanja tega fizičnega sveta. Torej je nepogrešljivo povezan s celotnim drevesom in hkrati je celotno drevo nepogrešljivo povezano z njim.

Podobno bi lahko opisal razmerje med izvornim stvarnikom in vsakim človekom posebej. Njegova življenjska zgodba je izjemno pomembna za izvornega stvarnika, saj tvori unikatni delček celotne božanske izkušnje. Zato je vsaka življenjska zgodba zapisana v kozmični knjižnici, ki ji mnogi pravijo Akasha.

Nujno je spoznanje, drage sestre in bratje, da je vaša življenjska zgodba unikatna izkušnja božanske stvaritve. In ker je unikatna je v tej celotni izkušnji nepogrešljiva. Vaša odgovornost je torej, da svoje delo opravite karseda dobro in s tem pripomorete k »zdravi rasti drevesa«.

Ostal bom pri prisposobi z drevesom in poizkušal orisati stanje današnje družbe. Zamislite si, da je vsak živ človek na zemlji en list na drevesu. Večina listov se zaradi ignorance ne zaveda svoje enkratne pomembnosti za celotno drevo. Sčasoma izgubi občutek povezanosti in nedeljivosti s celotnim božanskim organizmom drevesa. Zato ignorira pravila delovanja tega organizma in si izmišlja svoja, ki niso v skladu z voljo drevesa. To je zelo dober znak za nevarne listne uši, ki so parazitska bitja in se zato hranijo z energijo takšnih neumnih listov. Z lahkoto ustvarijo pogoje, ki drevo spravijo v žalostno stanje: mnogo ovelih listov, posušenih in odpadlih vej. Drevo je seveda najmogočnejše bitje v vsem univerzumu in nobeno parazitsko bitje ga ne more uničiti. Dogaja se samo to, da listi žalostno odpadajo, veje se lomijo, korenine občasno odmrejo. Žalostna izkušnja za drevo, se strinjate? Ampak življenje gre naprej in drevo pač ustvari nove veje, nove korenine, nove liste ... stari in oveneli listi pa gredo na smetišče zgodovine.

»Kakšno povezavo ima ta prisposoba z zakonom na zemlji?« si mislite. »Zelo močno povezavo ima,« vam odgovorjam. Pa ne samo z zakonom na zemlji, ampak z vsemi oblikami zakona: v zraku, na zemlji in na/v vodi.

Če je življenje igra, potem je izvorni stvarnik živ organizem, ki igra neštete unikatne življenjske igre, da bi si pridobil čimbolj celostno izkušnjo bivanja v fizičnem svetu. Izvorni stvarnik kot absoluten živ organizem deluje po določenih pravilih, ki se navzdol po fraktalnem načelu prenašajo na vse ostale žive organizme. Zato obstajajo univerzalni, neovrgljivi, neodtujljivi, večni, nespremenljivi, objektivni zakoni, ki jih imenujemo Zakon Zraka ali Naraven Zakon. To so edina prava pravila igre življenja, ki jim lahko rečemo ZAKON.

Ta pravila veljajo tudi na Zemlji in so zato nepogrešljiv in neodtujljiv del vsake posamezne igre življenja tako v človeškem, živalskem in rastlinskem svetu. Razlika med človekom in drugimi živimi bitji na Zemlji je ta, da je človek edini legitimni živi predstavnik v tej igri življenja, ki je sposoben v popolnosti doumeti ta pravila. Zato je tudi skrbnik vsega živega in neživega na Zemlji.

Vendarle pa to ni edina igra, ki se odvija na Zemlji. Človek je skozi tisočletja lastnih zablod razvil občutek nepomembnosti in nesmiselnosti svojega obstoja. Biti čudovit list na drevesu življenja človeku ne pomeni več kaj dosti. Zato je bil to dober znak za parazitske uši, da so človeka speljale v druge igre, ki se odvijajo v škodo človeka in seveda posledično tudi v škodo drevesa. Na ta način so parazitske uši dobile neverjetno možnost, da brez problema izčrpavajo energijo lista in celotnega drevesa.

Dve igri se trenutno odvijata, ki nista božje delo, ampak delo brezbožnih uši. Pred vrati pa je še ena igra. Te igre imenujem igre smrti, saj so umetno ustvarjene in se odvijajo samo v našem umu, ki ne deluje pravilno. To sta komercialni igri in o njih bo govora v naslednjih delih iz tega pravnega izobraževalnega kotička. Tretja, ki je še najbolj nevarna in za katero upam, da se nam ne bo nikdar zgodila, pa se imenuje transhumanizem.

Tudi te dve igri smrti, ki jih bomo podrobneje obravnavali v naslednjih dveh delih pravnega izobraževalnega kotička, imata svoja pravila delovanja. Vsaka igra ima pravila. Tudi šah ali »človek ne jezi se« ali monopoli ali poker ali katera koli druga igra imajo svoja pravila.

Na strani 3 si dobro pogledjte **sliko1: 4 igre – 4 jurisdikcije**. V tem prispevku bom zelo na kratko in v zelo poenostavljenem smislu pojasnil igro življenja na zemlji skozi oči pravil v tej igri, ne glede na to, da je razumevanje te igre življenja najpomembnejše med vsemi za izgradnjo rajske družbe obilja za vse. Zaradi teh norih časov se mi namreč zdi, da moramo najprej vedeti, v kateri igri se nahajamo danes. Ko boste doumeli, v kakšnem labirintu popolnega satanističnega zla smo se znašli, se boste šele lahko odločili ali želite zapustiti ta labirint in te igre ali pa ne. Kajti tudi, če že v tem trenutku trdite, da si jih želite zapustiti pa to ni mogoče, ker ste se v njih vezali s svojo obliko lastnine: biološko obliko lastnine in književno obliko lastnine.

Slika 1: 4 igre - 4 jurisdikcije

Vir: So-avtor

Če niste pravni strokovnjak in ste kljub temu dobro pogledali zgornjo sliko, je verjetno, da se vam je zavrtilo v glavi. 4 igre potekajo vzporedno ena z drugo in vse štiri usodno vplivajo na naše življenje. Dve igri življenja in dve igri smrti. Dve igri, ki sta utemeljeni na arhetipu LJUBEZNI in dve, ki sta utemeljeni na arhetipu MOČI.

Če logično pomislite, lahko ugotovite, da se nahajamo v multidimenzionalnem igralnem labirintu z najrazličnejšimi pravili, med katerimi so si nekatera blizu, medtem ko so si nekatera popolnoma nasprotujoča. Zmeda je velikanska. Da se kljub multidimenzionalnosti, ki jo je človek sposoben doumeti, ne bi bilo tako enostavno prebiti skozi ta pravila pa je ta zmeda multiplicirana z jezikovno prevaro, saj se znotraj vseh štirih iger pravila interpretirajo/tolmačijo s pomočjo istih besed ali besednih zvez, ki pa imajo popolnoma druge skrite definicije. Upam, da vam bom v naslednjih dveh delih, ko bomo obravnavali teritorialno in municipalno pravo, to uspel na razumljiv način pojasniti.

Če samo na hitro navržem nekaj takšnih besed za »pokušino«: zakon, pravo, država, cerkev ... Vse te besede v različnih igrah pomenijo popolnoma nekaj drugega, oziroma se čisto drugače definirajo.

Kot vidite nasliki 1, sem poizkušal sistematizirati oblike prava v različnih igrah/jurisdikcijah, vendar vas moram v naprej opozoriti, da še nisem naletel na človeka/strokovnjaka, ki bi mu uspelo celostno razvrstiti vse oblike prava v neko popolno shemo. Tudi

moja shema ni popolna in jo je mogoče dopolnjevati. Njen namen je prikazati, kako spretno so hudičevi poslanci v stoletjih – če ne celo tisočletjih – zapletli in prepletli pravila teh zelo različnih iger zato, da se skozi njih nihče več ne bi uspel prebiti.

Nekaj pa je le skupnega vsem tem štirim igram. Da bi se lahko odigravale, potrebujejo ENERGIJO. Že v prejšnjih poglavjih sem razpravljaj o tem, da je oblika lastnine = oblika energije. To logično pomeni, da vsaka igra potrebuje obliko lastnine, ki se vedno prenaša iz ene v drugo igro preko mehanizma, ki ga imenujemo trust ali zaupanje. V pogodbenem smislu bi tak mehanizem lahko imenovali skrbniška pogodba.

Zemeljsko pravo ali zemeljska pravda?

Če se spomnite, sem v prejšnjih poglavjih rekel, da lahko človekovo tolmačenje Zakona Zraka ali Naravnega Zakona imenujemo pravo. Pa še to ne drži popolnoma, ker imamo v zelenem slovenskem jeziku besedo, ki bistveno bolj natančno opredeljuje tolmačenje skrbniških pravil na zemlji – to je PRAVDA.

S preprosto matematiko v binarnem okvirju - kjer 1 pomeni RES in 0 pomeni LAŽ - lahko dokažemo, da beseda pravda pomeni človekov poizkus, da čimbolj natančno tolmačiti univerzalen Zakon.

Razčlenimo besedo pravda na zloge: PRAV – DA => $1 \times 1 = 1$.

Misim, da ni odveč, da gremo še en korak dalje v raziskovanju zelenega pomena besed.

Ali torej lahko rečemo sledeče: PRAVDA = PRAVO?

Razčlenimo besedo pravo na zloge: PRAV – O => $1 \times 1 = 1$.

Torej tudi beseda pravo na prvi pogled pomeni RES. Vendar ne smemo dovoliti, da nas to zavede. Kadar se lotevate spoznavanja najrazličnejših pravil iger življenja ali iger smrti morate vedeti, da je v igrah življenja vse kristalno jasno, saj jih oblikuje božanska energija, medtem ko je v igrah smrti vse zelo »motno« in zavajajoče, saj jih oblikuje hudičeva energija.

Izhodišče za analizo pravega pomena besed v slovenskem jeziku je vedno v imenovalniku ali prvi osebi ednine. Vendar pri besedi pravo vse kaže na to, da v imenovalniku nakazuje, da je RES. Zato damo samostalniku »kvaliteto« in to kvaliteto povežemo z nekim drugim samostalnikom. Vzemimo na primer samostalnik jezik in mu dodajmo kvaliteto v besedi pravo => pravni jezik.

Razčlenimo sedaj pridevnik pravni na zloge: PRAV – NI => $1 \times 0 = 0$ => LAŽ

Pravni jezik je torej lažniv jezik.

Ali mislite, da imam samo bujno domišljijo in si spretno izmišljam stvari? Če bi bil pravni jezik pristni slovenski jezik v igri življenja, potem bi njegova »kvaliteta« v pravu zvenela takole: praven jezik.

Razčlenimo sedaj pridevnik praven na zloge: PRAV – EN => $1 \times 1 = 1$ => RES.

Morda vam za dober občutek o tej beli magiji, ki jo poizkušam vnesti v dekodiranje besed in besednih zvez postrežem z anekdoto, ki se jo Iris verjetno zelo dobro spomni, saj jo je sama intuitivno izvedla.

Na enem izmed sestankov socialne ekonomije ji je Bojan predlagal, naj na tablo napiše besedno zvezo socialni podjetnik tako kot sama hoče.

Napisala je takole:

SOCIAL
NI

POD
JETNIK

V istem trenutku ko je to napisala na tablo, je bilo večini vse popolnoma jasno.

S tem ne mislim razvrednotiti vsega truda in znoja, ki ga nekateri čudoviti ljudje vlagajo v izjemne projekte, ki so usmerjeni v dobrobit ranljivih skupin prebivalstva. Pokazati vam samo hočem, da v igri, v kateri delujemo ne obstajajo sočutje,

dobronamernost, srčnost, požrtvovalnost, ljubezen ... Da moramo izstopiti iz tega »hudičevega posla« in v igri življenja izvajati te iste projekte s čisto drugačnimi osnovnimi pravili delovanja.

Zemeljska pravda

Od sedaj naprej bom v zemeljski igri življenja uporablja besedo pravda, da bi z njo definirala pravila igre v njej in jo na ta način jasno ločil od obeh iger smrti. Naj vas torej ne moti, da sem v Sliki 1 pisal o zemeljskem pravu sedaj pa govorim o zemeljski pravdi. Izraz pravo se namreč v strokovni literaturi in v strokovnih razgovorih in nasploh uporablja vsepoprek, čeprav definira popolnoma nasprotujoča si pravila.

Zato boste vedno morali sami poiskati pravo definicijo besed ali besednih zvez. Z lahkoto jih boste našli, če boste vedeli, katero igro igrate.

Za lažje razumevanje razlike v zemeljski igri življenja in igrah smrti, si postavimo naslednja vprašanja: »Kako je mogoče, da je nekdo doma čudovit oče in mož, ko pa obleče policijsko uniformo in gre v službo, pa postane neusmiljen ropar? Kako je mogoče, da nekdo na dopustu čudovit pripovedovalec zgodb, ki jih otroci poslušajo z odprtimi ušesi, v službi, kjer opravlja funkcijo socialnega delavca pa od roditeljev ugrablja rojence? Kako je mogoče, da nekdo doma neizmerno ljubi svoje rojence, ko pa opravlja funkcijo zdravnika, pa najmlajše in neboljane brez usmiljenja ubija s cepivi?«

V neskončnost bi si lahko postavljala podobna »težka« vprašanja.

Ljudje torej poglobilno vedo, da obstajajo različna pravila v različnih igrah, vendar zaradi umske obolevnosti, ki ji botruje pomanjkanje pristnega in okultiranega znanja, mislijo, da so v komercialni igri smrti upravičeni početi zločine. Takšni ljudje so ne glede na religijo, ki jo vehementno izpovedujejo, odpadli od Boga in se predali hudiču.

Zakaj človek uveljavlja zemeljski zakon, če pa že obstajajo univerzalni zakoni, ki bi se jih morali vsi držati, saj objektivno vladajo nad posledicami našega obnašanja?

To je zanimivo vprašanje, saj v družbi, kjer bi vsi ljudje delovali pri polnem zavedanju, ne bi potrebovali nobenega pisanega zakona. Vendar to nikoli do sedaj v novejši zgodovini človeštva ni bil slučaj.

Človek je družabno bitje in je že od pradavnine nagnjen k sodelovanju z drugimi ljudmi. Sodelovanje je namreč človekova temeljna značilnost, ki krasi njegovo božanskost. Zato je na neki stopnji razvoja civilizacije, ko so ljudje začeli sestavljati manjše in nato večje skupnosti, začel zapisovati pravila obnašanja znotraj teh skupnosti.

Zasebna pravda suverena

Vsak človek se rodi suveren. Zanimivo je, da tudi »hudičev zakon« to priznava, saj je naziv vsakega rojenca do 7. leta starosti master, kar pomeni gospodar/suveren. Šele po sedmem letu dobi naziv mister ali missis.

Kaj pomeni, da je človek suveren? Pomeni da je monarh na svoji zemlji, ki je njegova oblika lastnine torej ima neodtujljivo pravico do uporabe te zemlje. Na tem mestu velikokrat pride do nesporazumov, saj ljudje večinoma ne razumejo, da je človekovo telo v bistvu zemlja njegove duše v tem fizičnem/materialnem svetu. Poznate izrek: »Iz prahu si nastal in v prah se boš povrnil?«

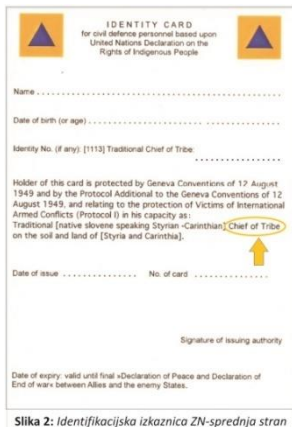
Zasebna pravda suverena je torej podprta z njegovo biološko lastnino, ki je njegov DNK in njegovo književno lastnino, ki je njegova življenjska zgodba/kompozicija.

Biti suveren pomeni, da ima človek kapaciteto, položaj in status popolne odgovornosti in neomejenega jamstva v interakciji z drugimi ljudmi. Izmenjavo svoje oblike lastnine - ki je energija - z drugimi ljudmi vedno izgovori ali zapiše v obliki pogodbe. Ko je tako dejanje zabeleženo (v pisni ali izgovorjeni obliki pred vsaj tremi pričami) je to božansko dejanje, saj je vsaka oblika lastnine v izključni lasti izvirnega stvarnika in ima zato božanske značilnosti. Zato lahko rečemo, da je pogodba med ljudmi o prenašanju energije v zemeljski igri življenja Zakon. Torej v zemeljski igri življenja velja naslednje pravilo: POGODBA = ZAKON.

Rodovna pravda

Vsaka biološka lastnina oziroma DNK zapis nosi v sebi književno lastnino/kompozicijo celotnega rodu. Ta je temelj rodovne pravde in utemeljuje kapaciteto, položaj in status posameznika znotraj nekega rodu. Seveda rodovna pravda vključuje tudi odnos do vseh ostalih oblik lastnine, ki tvorijo rodovno premoženje.

Zanimivo je, da Mednarodna organizacija dela – ILOv standardni klasifikaciji poklicev opredeljuje tudi poklic »poglavar plemena« (ang. Chief of Tribe), kar nakazuje, da tudi teritorialna

jurisdikcija«priznava» rodovno pravdo. To je za nas zelo pomembno. Morda boste sedaj lahko razumeli, zakaj je na identifikacijskih karticah Združenih narodov, ki sem vam jih že pred časom poslal v oglede, kot kapaciteta znotraj te teritorialne komercialne igre smrti naveden poklic iz standardne klasifikacije poklicev – 1113 Mednarodne organizacije dela. Povezava do dokumenta je tukaj: <https://www.ilo.org/public/english/bureau/stat/isco/docs/publication08.pdf>

Poglejte si stran 90.

Prepričan sem, da je to ena izmed najpomembnejših povezav med teritorialno komercialno igro smrti in zemeljsko igro življenja, s pomočjo katere lahko zaščitimo svoje življenje pred satanističnim

besnenjem stvarov in odpadniških plačancev.

Cehovska pravda

Cehi so bili stanovske organizacije obrtnikov iste stroke. Vsak ceh je imel svoja pravila in hierarhično strukturo: mojster, pomočnik in vajenec. Nobenih licenc ni bilo potrebnih, saj so notranja pravila ceha zahtevala strogo upoštevanje le-teh.

Cehovsko pravdo je potrebno ponovno oživiti in osvežiti spomin nanjo, saj je ena izmed temeljnih kamnov deželne organiziranosti nekega naroda.

Da ne bi presegel namena tega poglavja, bom ta del prihranil za kasnejšo in bolj podrobno obravnavo.

Pravda indigenih narodov

Slovenski narodi smo na ozemlju Slovenije indigeni narodi, zato imamo neodtujljivo, neovrgljivo in nespremenljivo pravico do uporabe ozemlja in sadov našega dela in dela naših prednikov. Vsak drugi, ki nam to pravico jemlje, je okupator in kot takega ga moramo tudi obravnavati v medsebojni interakciji.

Spet imamo na razpolago zelo pomembno Deklaracijo Združenih narodov o pravicah indigenih narodov (ang. United Nation Declaration on Rights of Indigenous Peoples), ki jo bom pripel skupaj s tem prispevkom.

Iz teritorialne komercialne igre smrti imamo torej še eno povezavo do zemeljske pravde - do pravde indigenih narodov, kar je zelo pomembno za zaščito našega življenja. S pomočjo teh treh orodij: Standardna klasifikacija poklicev –ILO, Deklaracije ZN o pravicah indigenih narodov – UNDRIP in identifikacijske izkaznice za **civilno obrambo** pred okupatorjem lahko na najboljši možen način zaščitimo naše življenje proti omenjenemu besnenju norcev in banditov.

Če ste opazili sem osenčil besedo civilna obramba, zato da jo ločite od civilne zaščite, ki je sestavni del drakonske mreže zla. Ena in druga se bistveno razlikujeta, vendar bomo o tem razpravljali ob naslednjih priložnostih.

Mednarodna pravda

Danes lahko vsepovsod slišite in berete o mednarodnem pravu in mednarodnih pogodbah, vendar vas moram opozoriti, da to ni mednarodna pravda. Da se sicer uporablja ista besedna zveza, vendar danes mednarodne pravde v zemeljski igri življenja ni v uporabi. Mednarodna pravda v zemeljski igri življenja ureja medsebojne odnose med narodi, ki so običajno bilateralno/dvostransko urejeni. Mednarodni odnosi so tudi vzrok za to, da nek narod konstituira državo v zemeljski igri življenja. Temeljni konstitutivni dokument za to, da lahko država prevzame funkcije celega naroda, je Ustava. Imenujmo jo organska ustava, da ločimo ustavo iz zemeljske igre življenja od ustave iz teritorialne igre smrti.

O pojmu ustava bi lahko napisal celoten esej. V tem prispevku bi s tem presegel njegov namen, zato bom samo na kratko poudaril pasti, ki so povezane z dojemanjem tega pojma.

Traditional chiefs and heads of villages perform a variety of legislative, administrative and ceremonial tasks and duties, determined by ancient traditions as well as by the division of rights and responsibilities between village chiefs and the local, regional and national authorities.

Tasks include –

- allocating the use of communal land and other resources among households in the community or village;
- collecting and distributing surplus production of the community or village;
- settling disputes between members of the community or village;
- disciplining members of the community or village for violation of rules and customs;
- performing ceremonial duties in connection with births, marriages, deaths, harvests and other important occasions;
- representing the community or village on local or regional councils;
- informing the community or village about government rules and regulations.

Examples of the occupations classified here:

- Village chief
- Village head

Slovar Merriam Webster definira pojem ustava takole: osnovna načela in zakoni naroda¹. Če boste brskali dovolj globoko, boste videli, da večina slovarjem podobno definira ta pojem, kadar se definicija nanaša na pravila v zemeljski igri življenja.

V Slovarju slovenskega knjižnega jezika pa žal zavajanje in dvomnost: Ustava = temeljni zakon države².

Ne! - pisci Slovarja slovenskega knjižnega jezika. Ustava v knjižnem jeziku pomeni osnovna načela in zakone NARODA ne pa DRŽAVE!!! Država je podrejena narodu in ne narod državi. Banda pokvarjena.

Zakaj se to dogaja? Zato ker sta prva in druga definicija iste besede iz popolnoma nasprotujočih si iger. Prva je iz igre življenja, druga je iz igre smrti.

Šele skrben pregled najrazličnejših slovarjev, ki definirajo besede in besedne zveze v skladu z igro smrti, nam pokaže drakonski namen ne-organske ustave, ki je tudi Ustava Republike Slovenije.

Poglejmo si pravni slovar Black's Law Dictionary, ki mu sam pravim knjiga besednih urokov črne magije, besedo Constitutor. Nedvomno izhaja iz besede Constitution.

Constitutor /kónstatyúwɔdar/. In the civil law, one who, by a simple agreement, becomes responsible for the payment of another's debt.

V civilnem pravu je to nekdo, ki s preprostim sporazumom postane odgovoren za dolgove nekoga drugega.

Ker je civilno pravo sestavni del teritorialne igre smrti, so državljani tisti, ki so odgovorni za dolgove inkorporacije Republika Slovenija, ki je okupatorska tvorba, ki na ozemlju slovenskih dežel opravlja za okupatorja storitve vladanja. Če mislite, da fantaziram, si preberite Esej št. 2: Biti pismen, pomeni biti svoboden.

V teritorialni komercialni igri smrti ustava torej ne pomeni organskih osnov in načel nekega naroda, ampak je to izključno komercialni poroštveni dokument. Morda bi res bilo dobro, da v kratkem naredim analizo »slovenskih osamosvojitvenih dokumentov«, da boste sami lahko videli izjemno spretno prevaro, ki so jo orkestrirali vsi ti odpadniški plačanci, ki še danes divjajo po slovenski politični in gospodarski sceni.

Zelo mi je žal, da vsi tisti pošteni in dobronamerni ljudje, ki želijo uveljaviti neke legitimne spremembe v družbi, to poizkušajo na način spreminjanja tega drakonskega poroštvenega dokumenta, ki mu napačno pravijo ustava. Ustava Republike Slovenije NI ORGANSKA USTAVA, ampak je POROŠTVENI DOKUMENT oziroma POGODBA s katerim smo MI-LJUDJE, preko različnih vzvodov in mehanizmov, ki jih ne razumemo, vezali svoj znoj in kri v to drakonsko teritorialno komercialno igro smrti.

Moja naloga je, da vas popeljem skozi ta labirint laži in prevar, da si boste lažje ustvarili bolj jasno sliko in usmerili pozornost v pravo smer, saj sami pravite, da si želite sprememb in da želite živeti v rajski družbi obilja za vse.

Zaključna misel

Podpoglavje Zemeljsko pravo/pravda nikakor ni zaključeno. Ostaja odprto in zahteva mnoga dopolnila in dodatna pojasnila. Moj namen je bil na čim bolj preprost način naslikati tisto igro, ki jo imenujem zemeljska igra življenja in h kateri vsi skupaj – vsaj upam lahko – težimo. Pravila v tej igri bomo morali na novo oblikovati, saj sem po vseh tisočih urah raziskovanja prišel do sklepa, da mnoga stoletja slovenski narodi na tem ozemlju nismo živeli svobodnega življenja. Imamo to srečo, da lahko vzamemo za vzgled Karantanijo, vendar gre njen obstoj v 7. in 8. stoletje. To je zelo daleč nazaj in od takrat pa do danes so se razmere bistveno spremenile, zato bomo morali najti izhodiščne točke tudi in predvsem mnogo bližje v moderni zgodovini.

Tudi v tem smislu imamo srečo, saj se je 1917 do 1919 zgodilo nekaj izjemnega v naših slovenskih deželah, kar bom zaenkrat taktično zadržal zase, ker vam moram prej pokazati še marsikaj drugega.

Ne moremo namreč govoriti o tem, kako bi nekaj spremenili, če sploh ne vemo, kje se nahajamo. To povzroča zmedo, ki jo lahko danes čutimo pri mnogih razpravljalcih in dobronamernih ljudeh.

Upam, da mi posamezni bralci, ki morda imajo podlago v pravu, ne bodo zamerili okornosti mojih razlag. Te izjemno zapletene zadeve, ki delujejo kot multidimenzionalni labirint, je namreč izjemno težko pripeljati do preprostih razlag. Vem, da zaradi poenostavljanja lahko doživim mnoge kritike, vendar pa po drugi strani tudi vem, da si večina bralcev ne želi postati strokovnjak

¹<https://www.merriam-webster.com/dictionary/constitution>

²<https://fran.si/iskanje?View=1&Query=ustava>

v pravu, zato je najpomembneje to, da si s pomočjo tega izobraževalnega koticčka ustvarijo občutek, ki jih bo vodil v nadaljnja raziskovanja, če bodo to le hoteli.

Vsekakor se bom v bližnji prihodnosti vrnil na tematiko zemeljske igre življenja in njenih pravil, vendar takrat bolj poglobljeno in opremljen s podporo dobrih strokovnjakov iz področja prava. Niso namreč vsi ljudje pokvarjeni. Tudi med strokovnjaki v pravu so svetlobne točke, ki bodo konstituirale/sestavile praven/pravden okvir za nastajajočo novo rajsko družbo obilja za vse. Komaj čakam, da jih spoznam in vem, da se ta trenutek neizbežno približuje.

V naslednjem podpoglavju bomo zdrsnili v zajčjo luknjo globoko v podzemlje, kjer vladajo demoni. Ker vladajo demoni, je v tej zajčji luknji trajno vojno stanje. Najprej vam bom opisal prvo izmed dveh iger smrti, kajti druga se odvija še globlje v podzemlju kot prva.

Ko boste spoznali, kako globoko smo zabredli, boste zgroženi in hkrati obupano vznemirjeni. Vendar nikar ne mislite, da je vsega konec. Da nam ni pomoči. Rešitve seveda obstajajo. V teh dveh igrah jih imenujejo pravna sredstva (ang. Remedies). Končna rešitev je v izhodu iz igre oziroma v izstopu, ki pa je tako nenavaden, da bi ga mnogi poimenovali ali opredelili v žanr »znanstvene fantastike«.

Primož